

Risale-i Nur'da İslâm medeniyetinin ipuçları

Uşak'tan Cahit Tanyol: “Risale-i Nur'da nasıl bir medeniyetin tarifi yapılıyor?”

Şeriatın Medeniyeti Nasıldır?

Yüz sene önce, 1920 yılında, Bediüzzaman'ın, asırların manevî mebuslarıyla yaptığı mülâkatı ve orada söylediklerini tahlil etmeye devam edelim.

Mebuslar soruyorlar: “Şeriat-ı Garrâ'daki medeniyet nasıldır?”

Bediüzzaman'ın cevabından anladıklarımız: İslâm medeniyeti, Garp medeniyetinin parçalanmasıyla doğacaktır. Ve onun bozucu ve yıkıcı esasları yerine, yapıcı esaslar ortaya koyacaktır.

Nitekim İslâm Medeniyetinin:

- 1- Dayanak noktası kuvvet değil, haktır! Hak, herkese adalet ve eşitlik getirecektir.
- 2- Hedefi menfaat değil, fazilettir. Fazilet, herkeste muhabbeti, sevgiyi ve kardeşliği diriltecektir.
- 3- Birlik bağı ırkçılık değil, dinî, vatanî veya sınıfî bağlardır. Bu, samimî kardeşliği, barışı ve düşmana karşı birleşmeyi gerektirir.
- 4- Hayat prensibi mücadele değil, yardımlaşmak ve paylaşmaktır. Bu, ittihadı ve dayanışmayı netice verir.
- 5- Heva yerine Allah sevgisini esas alır. Bu da insanlığın ahlâken yükselişini temin eder.

Garp medeniyeti ile İslam Medeniyeti birbirine taban tabana zıttır. Birincisinin “öl!” dediği bir meselede, İslam Medeniyeti “diril!” dercesine farklıdır. Garp medeniyeti insanları uyutarak zaafından faydalaniyor ve zayıfı eziyor. İslam Medeniyeti ise kuvvetini haktan, hukuktan, ittihattan alıyor ve garp medeniyetini ezip, geçiyor.¹

Şark husûmetinin, yani Müslümanlar arası düşmanlıkların İslâm'ın inkişafına zarar

verdiğini, derhal sona ermesi gerektiğini belirten Bediüzzaman, Garb husûmetinin ise Müslümanların birliğine sebep olduğunu, devam etmesi gerektiğini vurguluyor. Çünkü Garbın çürümüş direklerine düşmanlık, kendi dinî değerlerini sevmekle mümkündür. Garbın çürümüş direklerini sevmek de, kendi dinî değerlerinden gevşemek demektir. İkisi birbirine zıttır.

Bizim Düşmanımız

Bediüzzaman, İslâm Birliği yapısını “Cemahir-i Müttefika-i İslâmiye” 2 mefhumuyla, bir nevi “Birleşmiş Milletler” oluşumuna benzer müsbet oluşumlarla izah ediyor. Bu, düşmanlık üreten ve ötekileştiren, siyasî bir blok değil; kucaklayan hakta, hukukta, bilimde, adalette, barışta, sanatta, savunmada ve diğer birçok alanda güçlü işbirlikleri içinde olan ahlâk temelli bir yapıdır. 3 Bu yapı, bütün milletlerin hakkın ve hakikatin yanında taraf olmaları biçiminde tezahür eder.

Bu birliğin düşmanı gayr-i Müslim değil; ihtilâf, zaruret ve cehalettir. Maksadı ise ilim, sanat, marifet, adalet, merhamet gibi yapıcı disiplinleri küresel çapta hâkim kılmaktır.

Bu birlik gayr-ı Müslimleri ürkütmez. Bilâkis gayr-ı Müslimler bu ittihadı gerekli görürler, hatta bunu takdis ederler. Çünkü insanlığın sulh ve selâmeti bu ittihadı isteyecektir. 4 Geçmişte Bismarck ve Mister Carlyle gibi hakperest düşünürler bunun ilk tezahürleridir. Dolayısıyla ecnebler için nefreti icap ettirecek bir durum söz konusu olmayacaktır. 5

Karanlık Odaklar Ne Olacak?

İslâmiyet bütün insanlığa sesini duyuracak, medeniyet üstünlüğünü, küresel çapta izhar edecektir. Kur’ân’ın küresel çapta üstünlüğü, parlaklığı ve sedası, kulakları kamaştıracaktır.

Karanlık odaklar yok mu olacak? Hayır! Neden yok olsun? Zalim zulmünü, kötü kötülüğünü, zındık zındıklığını, kâfir küfrünü yapacaktır. Kur’ân onlarla küresel çapta savaşacak, sedasını yükseltecek ve onların sesini kısacaktır.

Geçtiğimiz asırda Materyalizm’in, Ateizm’in, Deizm’in, Feminizm’in, Hümanizm’in yıldızları nasıl tabakat-ı beşer sathında parlamışlarsa... Yakın bir zamanda da, İslâm’ın ve Kur’ân’ın sedası yeryüzünde yükselecek, parlayacak ve diğer izmleri inşallah yutacaktır.

İşte o zaman İslâm kardeşliği mazlumlar için, ezilenler için, zayıflar için, haklılar

için, doğrular için, iyiler için, barışseverler için, hayvan severler için, dünya insanların kardeşliği için bir zırh olacak ve ittihad-ı İslâm haklı ve fitrî bir şemsiye gibi dünyanın bütün ezilen ve doğru insanına bir sığınak olacaktır.

İslâm Medeniyeti böylece inşallah nurunu kemale erdirecektir.

Dipnotlar:

1- Sünûhat, s. 48, 49.

2- Emirdağ Lâhikası, s. 314; Ayrıca bakınız: Hutbe-i Şamiye, s. 57.

3- Hutbe-i Şamiye, s. 99.

4- Hutbe-i Şamiye, s. 101, 102.

5- Hutbe-i Şamiye, s. 104.